

Otýlie Diatková – Normalizace abnormálního

28.8. – 9.9. 2017

Galerijní Laboratoř - kaple sv. Jana Křtitele

nám. Pod Lípou, Praha 5 - Holyně

Otevřeno : víkendy a o svátcích od 15.00 - 17.00 hod.

Spojení : konečná stanice autobusu 248

Kurátor : Matouš Karel Zavadil

Výstava Otýlie Diatkové nazvaná Normalizace abnormálního jasně koresponduje s autorskými přístupy vycházejícími z feministického umění a public artu, kdy je v tvůrčím procesu významnou podmínkou díla aktivismus umělce či umělkyně, určitá míra nespokojenosti se stavem společnosti, morální apel. Zejména americké umělkyně, jakými jsou Suzanne Lacy, Barbara Kruger či anonymní skupina Guerrilla Girls tak tematizují vnímání role žen ve společnosti a poukazují na genderovou - rodovou podmíněnost, která se mění v závislosti na dobovém a kulturním kontextu. Častým a legitimním tématem feministického umění jsou tak od 70. let minulého století především v západní části bipolárního světa např. násilí na ženách, manipulativní strategie ve vztahu reklamy a ženské tělesnosti či možnost disponovat vlastním tělem a jeho reprodukčními funkcemi, tzv. právo na potrat, kdy relativizace tohoto ženského práva zaznívá dodnes především z konzervativních politických kruhů (např. Pokus o prosazení plošného zákazu interrupcí v Polsku z října minulého roku). Zosobněním těchto aktivistických postupů je slogan Barbary Kruger - Your body is a battleground / Tvé tělo je bojištěm. Osobní nasazení umělce, přijetí určitého rizika, mnohdy extrémní či šokující body artové akce ve veřejném prostoru, to vše má společnost či instituce mobilizovat a vyvolat dialog. Lze říci, že jde o legitimní autorské strategie. V instalaci Otýlie Diatkové nazvané Normalizace abnormálního lze vnímat právě toto širší zaměření na uchopení lidsko-právní problematiky v kontextu uměleckých přístupů označovaných jako new genere public art. Autorčina reflexe hysterické atmosféry v České kotlině spočívala v zaznamenávání xenofobních a rasistických projevů vůči uprchlíkům vyskytujících se na sociálních sítích. Mozaiku české verbální nenávisti, citace těchto komentářů následně zkombinovala s projekcí vlastního portréту ve smyslu symbolické demonstrace solidarity s uprchlíky, kdy nenávist proti nim lze tak automaticky vnímat jako nenávist vůči autorce samé. Otýlie Diatková tímto autorským postojem deklaruje svůj dlouhodobý tvůrčí zájem o oblast lidských a ženských práv. Svou aktuální prací v širším kontextu odkazuje k motivu sebedestrukce či oběti, který má dlouhou tradici v českém body artu 70.let. Jde o expresivní, mnohdy sebedestruktivní akce v podání Petra Štembery a Jana Mlčocha oproti minimalistickému civilnímu přístupu Karla Milera a Jiřího Kovandy, v jehož Ateliéru performance na FUD UJEP v Ústí nad Labem Otýlie Diatková letos absolvovala. Podobně jako její předchůdci se i sama autorka vystavuje nejen fyzickému ataku, ale také situacím, které jsou ponižující, kdy i v rámci jiných akcí podstupuje určité přímé riziko. V tomto smyslu lze na práci Otýlie Diatkové ocenit právě její osobní angažmá, které je na české scéně stále poněkud nepopulární.

Galerijní prostor patří městské části Praha – Slivenec.

Partneři

Mediální partneři

